

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 188/07-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť A. I., t. č. vo väzbe, vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2 To 122/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. I. o d m i e t a ako oneskorene podaní.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. augusta 2007 doručená sťažnosť A. I., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 2 To 122/2007. Sťažnosť bola odovzdaná orgánu väzenskej a justičnej stráže a na poštovú prepravu 27. augusta 2007.

Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením krajského súdu sp. zn. 2 To 122/2007 z 24. mája 2007 bolo na základe opravného prostriedku prokurátora zrušené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 T 32/2007 z 25. apríla 2007 a žiadosť

sťažovateľa o prepustenie z väzby bola zamietnutá. Zároveň krajský súd rozhodol o neprijatí záruky dôveryhodných osôb za sťažovateľa a písomného sľubu sťažovateľa. Krajský súd tak rozhodol na neverejnom zasadnutí, pričom podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu jeho označených práv tým, že krajský súd mu neposkytol možnosť osobne sa vyjadriť k dôvodom prepustenia z väzby, lebo vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí.

Sťažovateľ žiada vydat' nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených práv podľa ústavy a dohovoru, zrušil uznesenie krajského súdu a prikázal prepustiť sťažovateľa z väzby na slobodu.

Z uznesenia krajského súdu sp. zn. 2 To 122/2007 z 24. mája 2007 vyplýva, že ním bolo zrušené uznesenie okresného súdu sp. zn. 4 T 32/2007 z 25. apríla 2007 o prepustení sťažovateľa z väzby a žiadosť sťažovateľa bola zamietnutá. Zároveň nebola prijatá záruka dôveryhodných osôb, ale ani písomný sľub sťažovateľa.

Podľa zistenia ústavného súdu uznesenie krajského súdu bolo 15. júna 2007 doručené sťažovateľovi, jeho obhajcovi a jeho rodičom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach,

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľ namieta porušenie základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 2 To 122/2007 z 24. mája 2007 v súvislosti so skutočnosťou, že krajský súd rozhodol na neverejnom zasadnutí, teda bez osobného vypočutia sťažovateľa.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Keďže uznesenie krajského súdu bolo všetkým oprávneným osobám doručené 15. júna 2007, posledným dňom zákonnej dvojmesačnej lehoty bol 15. august 2007 (pracovná streda). Sťažnosť však bola odovzdaná orgánu väzenskej a justičnej stráže a následne na poštovú prepravu až 27. augusta 2007, teda už po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2007